

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Metodyka nauczania dyrygentury
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • kompozycja i teoria muzyki • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (do wyboru) • kompozycja • teoria muzyki • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • <u>magisterskie</u>
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Marcin Natęcz-Niesiołowski	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Przedmiot obejmuje podstawowe zagadnienia związane z teorią i praktyką nauczania dyrygentury. Koncentruje się na metodach kształcenia techniki dyrygenckiej, muzykalności i świadomości interpretacyjnej. Przygotowuje studenta do planowania, prowadzenia i oceny procesu dydaktycznego. Uwzględnia indywidualizację metod pracy oraz dostosowanie ich do poziomu i predyspozycji studiującego. Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do samodzielnego prowadzenia zajęć z dyrygentury. Student poznaje podstawowe metody diagnozowania i rozwiązywania problemów technicznych oraz interpretacyjnych. Rozwija umiejętność doboru ćwiczeń, repertuaru i metod pracy do potrzeb studiującego. Kształci również umiejętność jasnego formułowania wskazówek oraz udzielania konstruktywnej informacji zwrotnej.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	

ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Carse Adam, <i>The Orchestra</i>, Londyn-Parrish 1949. 2. Chodkowski Andrzej, <i>Instrumenty orkiestry dzisiejszej</i>, Kraków 1956. 3. Materiały z sesji popularno-naukowej instrumentów dętych: <i>Berichte aus der den Blasinstrumenten gewidmeten populär-wissenschaftlichen Tagungen</i>. Katowice: Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego, 1987. 4. GINZBURG, Semen i GINZBURG, Semen. <i>Что надо знать о симфоническом оркестре</i>. Ленинград: Музыка, 1968. 5. Sachs Curt, <i>Historia instrumentów muzycznych</i>, Kraków 1989.	

6. Sikorski Kazimierz, *Instrumentoznawstwo*, Kraków 1975.
7. Czyż Henryk, *Nie taki diabeł straszny*, Łódź 1979.
8. Czyż Henryk, *Jak z nut*, Warszawa 1993.
9. Endler Franz, *Karajan*, Warszawa 1999.
10. Markowska Elżbieta, *Jana Krenza pięćdziesiąt lat z batutą*, Kraków 1996.
11. Pociej Bogdan, *Wodiczko*, Kraków 1964.
12. Sachs Harvey, *Toscanini*, Warszawa 1988.
13. WIŁKOMIRSKI, Kazimierz. *Wspomnienia*. Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1971.
14. WIŁKOMIRSKI, Kazimierz. *Wspomnień ciąg dalszy*. Kraków: Polskie Wydaw. Muzyczne, 1980. ISBN 8322401469.
15. Grosbayne Benjamin, *Techniques of modern orchestral conducting*, Harvard 1956.
16. KONDRASIN, Kirill Petrovič. *Mir diriżera: (technologija vdochnovenija)*. Leningrad: Muzyka, 1976.
17. ROŽDESTVENSKIJ, Gennadij Nikolaevič. *Diriżerskaâ aplikatura*. Leningrad: Muzyka, 1974.
18. Scherchen Hermann, *Des Dirigierens*, Leipzig 1929.
19. Schonberg Harold C., *The great conductors*, New York 1967.
20. Waldorff Jerzy, *Diabły i anioły*, Warszawa 1971.

BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grzejewska Anna, *Ten wariat Maksymiuk*, Białystok 1994.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:

1. Student zna podstawowe zasady i metody nauczania dyrygentury.
2. Zna specyfikę procesu kształcenia dyrygenta oraz podstawowe problemy techniczne i interpretacyjne występujące w pracy pedagoga.
3. Rozumie zasady planowania procesu dydaktycznego i doboru repertuaru.
4. Zna zasady indywidualizacji procesu nauczania.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:

1. Student potrafi zaplanować i przeprowadzić jednostkę dydaktyczną z zakresu dyrygentury.
2. Potrafi rozpoznać problemy techniczne i muzyczne ucznia oraz dobrać odpowiednie metody ich rozwiązania.
3. Potrafi jasno i precyzyjnie przekazywać wskazówki dotyczące techniki i interpretacji.
4. Potrafi dostosować sposób pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości studiującego.
5. Potrafi dokonać analizy i oceny własnych działań dydaktycznych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

1. Student jest świadomy odpowiedzialności pedagoga za rozwój artystyczny studiującego.
2. Potrafi budować relację pedagogiczną opartą na szacunku i właściwej komunikacji.
3. Jest gotowy do krytycznej oceny własnego warsztatu pedagogicznego.
4. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia kompetencji artystycznych i dydaktycznych.

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	3
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			

Specyfika nauczania dyrygentury oraz podstawowe zasady procesu dydaktycznego. Analiza etapów kształcenia dyrygenta i zasad doboru metod pracy. Diagnozowanie poziomu technicznego i muzycznego studiującego. Podstawowe metody nauczania techniki dyrygenckiej, w tym postawy, swobody ruchu, schematów metrycznych, przygotowania i zakończenia gestu.

Student zna podstawowe zasady i metody nauczania dyrygentury oraz rozumie specyfikę kształcenia dyrygenta. Potrafi rozpoznać podstawowe problemy techniczne i muzyczne studiującego. Potrafi dobrać proste ćwiczenia i metody pracy odpowiednie do zdiagnozowanych trudności. Rozumie znaczenie indywidualizacji procesu nauczania oraz właściwej komunikacji pedagogicznej.

METODY DYDAKTYCZNE:

1. Wykład, dyskusja i analiza przykładów praktycznych.
2. Analiza partytur oraz prezentacja wybranych metod pracy.
3. Ćwiczenia praktyczne i prowadzenie fragmentów zajęć przez studentów.
4. Obserwacja, analiza i omówienie zajęć.
5. Indywidualne konsultacje i korekta.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Obecność na minimum połowie zajęć oraz zaliczenie kolokwium.

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	4
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2
rodzaj zajęć <i>właściwie podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwie podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO</u> - zaliczenie z oceną • Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Metodyka pracy nad gestem dyrygenckim w zakresie dynamiki, artykulacji, agogiki, frazowania i niezależności rąk. Praca z partyturą oraz wykorzystanie analizy muzycznej w procesie dydaktycznym. Planowanie i prowadzenie jednostki lekcyjnej oraz dobór repertuaru do poziomu i możliwości studiującego. Praktyczne prowadzenie przez studenta fragmentów zajęć, diagnozowanie problemów i dobór sposobów ich rozwiązania. Analiza i ocena własnych działań dydaktycznych.

Student potrafi samodzielnie zaplanować i przeprowadzić fragment zajęć z dyrygentury. Potrafi diagnozować problemy techniczne i interpretacyjne oraz dobierać adekwatne metody ich rozwiązania. Potrafi wykorzystać analizę partytury i wiedzę muzyczną w procesie dydaktycznym. Potrafi dostosować sposób pracy do indywidualnych potrzeb studiującego oraz dokonać krytycznej oceny własnych działań pedagogicznych.

METODY DYDAKTYCZNE:

1. Wykład, dyskusja i analiza przykładów praktycznych.
2. Analiza partytur oraz prezentacja wybranych metod pracy.
3. Ćwiczenia praktyczne i prowadzenie fragmentów zajęć przez studentów.
4. Obserwacja, analiza i omówienie zajęć.
5. Indywidualne konsultacje i korekta.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Obecność na minimum połowie zajęć oraz zaliczenie kolokwium.